

پره‌های طاووس، چونان برگ خزان دیده، می‌ریزد و دوباره می‌روید تا دیگر بار شکل و رنگ زیبای گذشته خود را بازیابد. اگر در تماشای یکی از پره‌های طاووس دقت کنی، لحظه‌ای به سرخی گل و لحظه‌ای دیگر به سبزی و گاه به زردی زر ناب، جلوه می‌کند.

تویی که بر فرّ و فروغ ایران خواهی افزود و چشم جهانیان را به خیرگی خواهی کشاند و تیرگی ناخوشتن‌شناسی و از خود بیگانگی را خواهی زدود. هان وهان! خوشتن را خوار مدار! زیرا در این روزگار، چشم و چراغ ایران و در جهان، گرمی‌ترینی؛ پس دل از هرگونه آلایش و گمان درباره خویش پاک ساز و برهان و بدین سخن، باورآور که فرزند ایران و بیشه فرهنگ و ادب و اندیشه را شیر شیران هستی. بخوان و بجوی و بیوی و ایران و خود را بشناس و پروردگار پاک را سپاس بگذار؛ به پاس آنکه تو را فرزند ایران برگزید.

تصور همه از آینده یک زندگی آرمانی، منطقی و سرشار از عشق و عاطفه و انسانیت است. زندگی کردن به یادگیری اصول و روش‌هایی نیاز دارد. زندگی، یک سفر است. مدت این سفر برای عده‌ای کم و برای عده‌ای دیگر طولانی و پرفراز و نشیب است. اگر همیشه خود را یک مسافر به حساب بیاوریم، باید ویژگی‌های یک مسافر دائمی را در خود ایجاد کنیم و مهارت‌های لازم را برای کم کردن دشواری‌های سفر و لذت بخش کردن آن بیاموزیم.